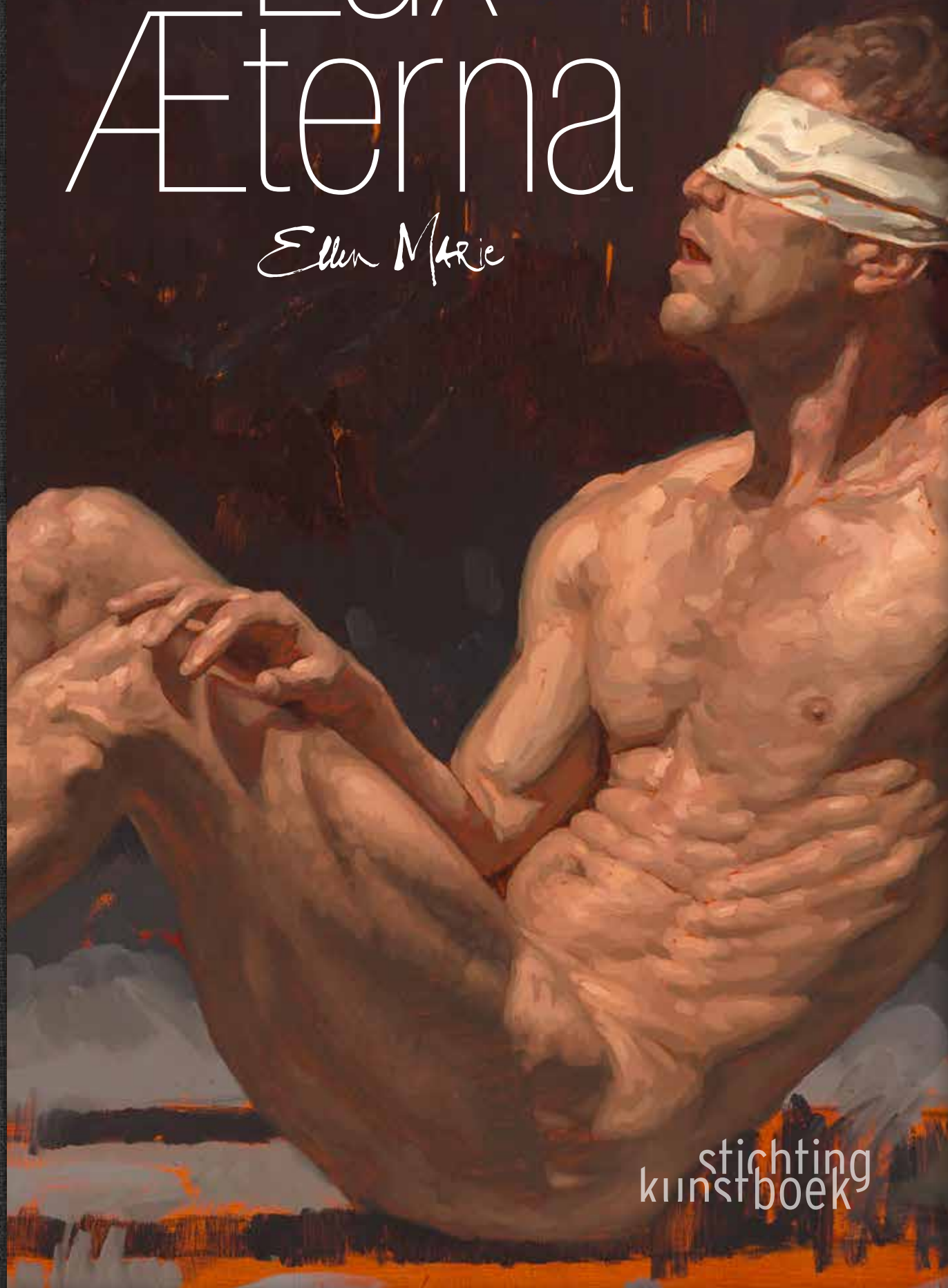


Lux Aeterna

Ellen Marie



stichting
kunstboek

Lux
Aeterna

Ellen Marie

Voorwoord

'Lux Æterna', Latijn voor 'Eeuwig Licht', is een reeks van 57 schilderijen waarin ik het proces volg van een man op weg naar zelfverwezenlijking, de hoogste der menselijke behoeften.

In het eerste deel treffen we hem aan verstrikt in zijn zoektocht, kronkelend van zielenpijn, getormenteerd doordat een blinddoek hem belet om het licht dat hem omgeeft waar te nemen. In deel twee valt de blinddoek af en komt er geleidelijk een dans op gang, het zoeken van een houding. Er ontstaat een dialoog tussen het licht dat valt op zijn lichaam en het onzichtbare licht, de levenskracht die van binnenuit opwelt; eerst ingetogen, dan telkens woester. In het derde deel spatten de klodders verf letterlijk van het doek. De vorm valt meer en meer uit elkaar en transmuteert tot een onherkenbare massa waarin nog slechts de suggestie van een figuur in zit. In het vierde deel, na een lange eenzame pelgrimstocht, vindt onze man ten slotte verwantschap bij gelijkgestemde zielen die baden in het goddelijke licht en wordt hij deelachtig aan de Almachtige Liefde.

Deze reeks gaf mij de kans om uiting te bieden aan een onduidbare doch immer aanwezige zwaarte die ik ervaar omtrent het leven en mijn pogingen om daarvan los te komen. In wezen verbeeldt het verhaal mijn eigen innerlijke zoektocht naar Waarheid, Licht en Vrijheid.

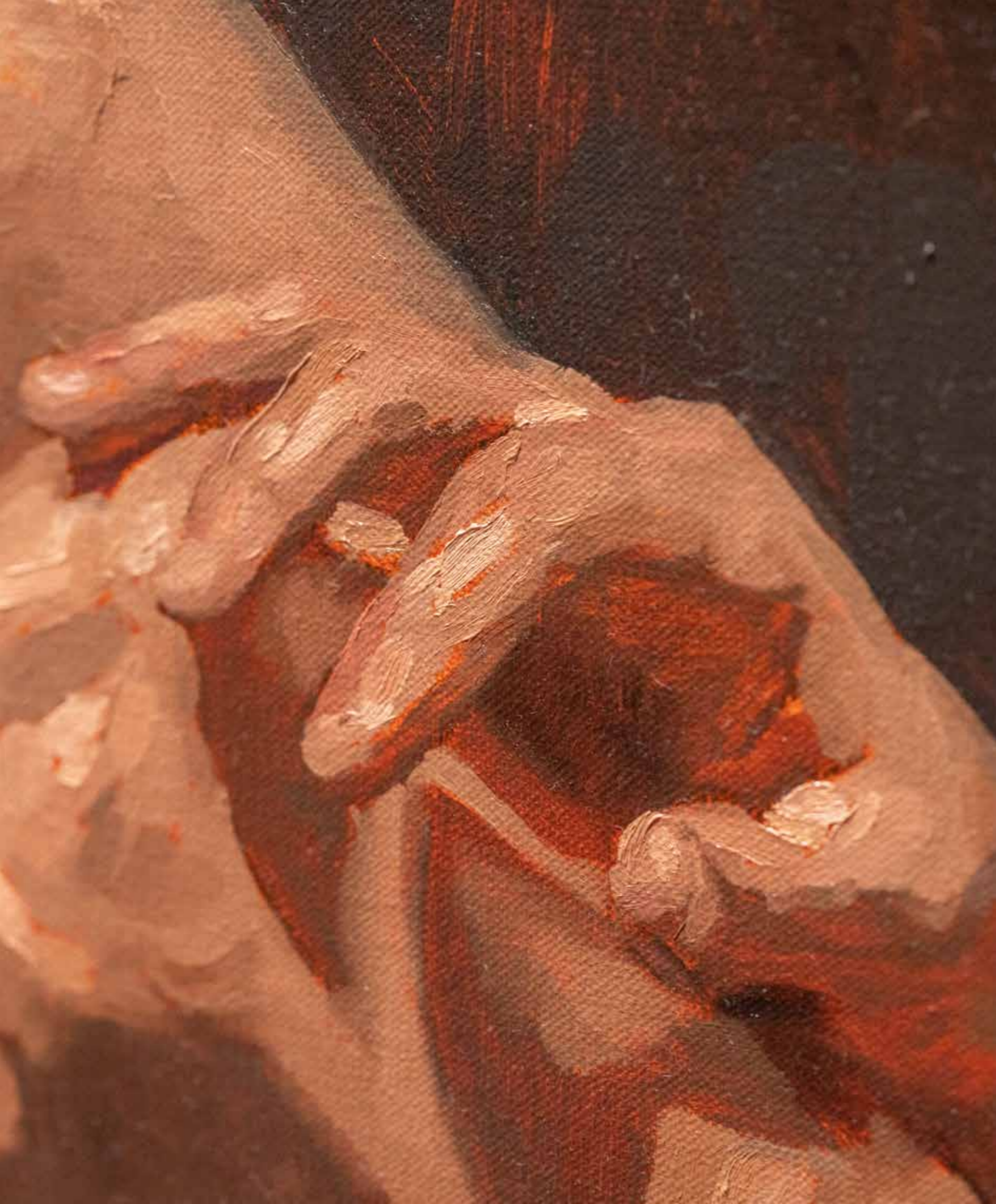
De eindeloze thematische herhaling gaf mij bovendien de kans om mij in het technische aspect van olieverf te verdiepen en rijkelijk te experimenteren.

Ik begeleid u verder doorheen het boek samen met Koen Van Damme, die speciaal voor de gelegenheid vijf gedichten componeerde en u verdieping biedt in de ontplooiing van ons hoofdpersonage.

Ik wens u een fijne reis

Ellen Marie





ACT 1 Desperatio

In deel één, *Desperatio*, maken we kennis met ons hoofdpersonage. We ontmoeten een man, naakt en verlaten, kronkelend van zielenpijn in een eindeloos donkere ruimte. Geblinddoekt en ontdaan van alle hoogmoed en illusies, wordt hij geconfronteerd met zijn eigen blindheid.

Uit zijn lichaamstaal spreekt echter een vermoeden van een licht, een warmte op zijn huid die de belofte van verlossing in zich draagt. Op alle mogelijke manieren probeert hij dichterbij dit licht te komen, er naar grijpend in wanhoop, smekend om hulp.

Maar ondanks de vele pogingen zijn belemmeringen te ontstijgen, zou het wegnemen van zijn blinddoek de enige mogelijke redding te zijn.

Het licht schijnt eeuwig en onvoorwaardelijk; zijn kwelling zit in zijn illusie van gevangenschap in het duister.

In act one, Desperatio, we are introduced to our main character. We meet a man, naked and abandoned, writhing with agony in an endlessly dark space. Blindfolded and stripped of all pride and illusions, he is confronted with his own blindness.

His body language, however, suggests a light, a warmth on his skin which suggests the promise of redemption. In every way he tries to get closer to this light, reaching for it in despair, begging for help.

But despite his many efforts to overcome his barrier, removing the blindfold would be his only possible salvation.

The light shines eternally and unconditionally; his torment is in his illusion of captivity in the dark.

duhka

in het duister
ziet de ziel enkel zichzelf
de blik verstikt
vrijheid onbeslist

ogen van hun blik beroofd
zoeken, grijpen, schreeuwen
naar houvast
richting het licht

misleid en belogen
door de eigen zinnen
zelden nog verrast
starheid beminnen

gesmoorde verwondering op de loer
een zucht, gekerm, de wanhoop
verlangen vangt angst
het duister deinst terug

rechttop gericht
komt dichterbij het licht
wordt helder het zicht

heel even
weerbarstige weemoed wenkt
hoop als lood
het gemoed op slot

en dan
de Stilte

duhka

*darkness
the soul gazes at itself
this suffocated glance at
undecided freedom*

*eyes robbed of sight
asking, begging, shouting
grasping the path
towards the light*

*deluded and lied to
by my own senses
no more surprises
only rigid love*

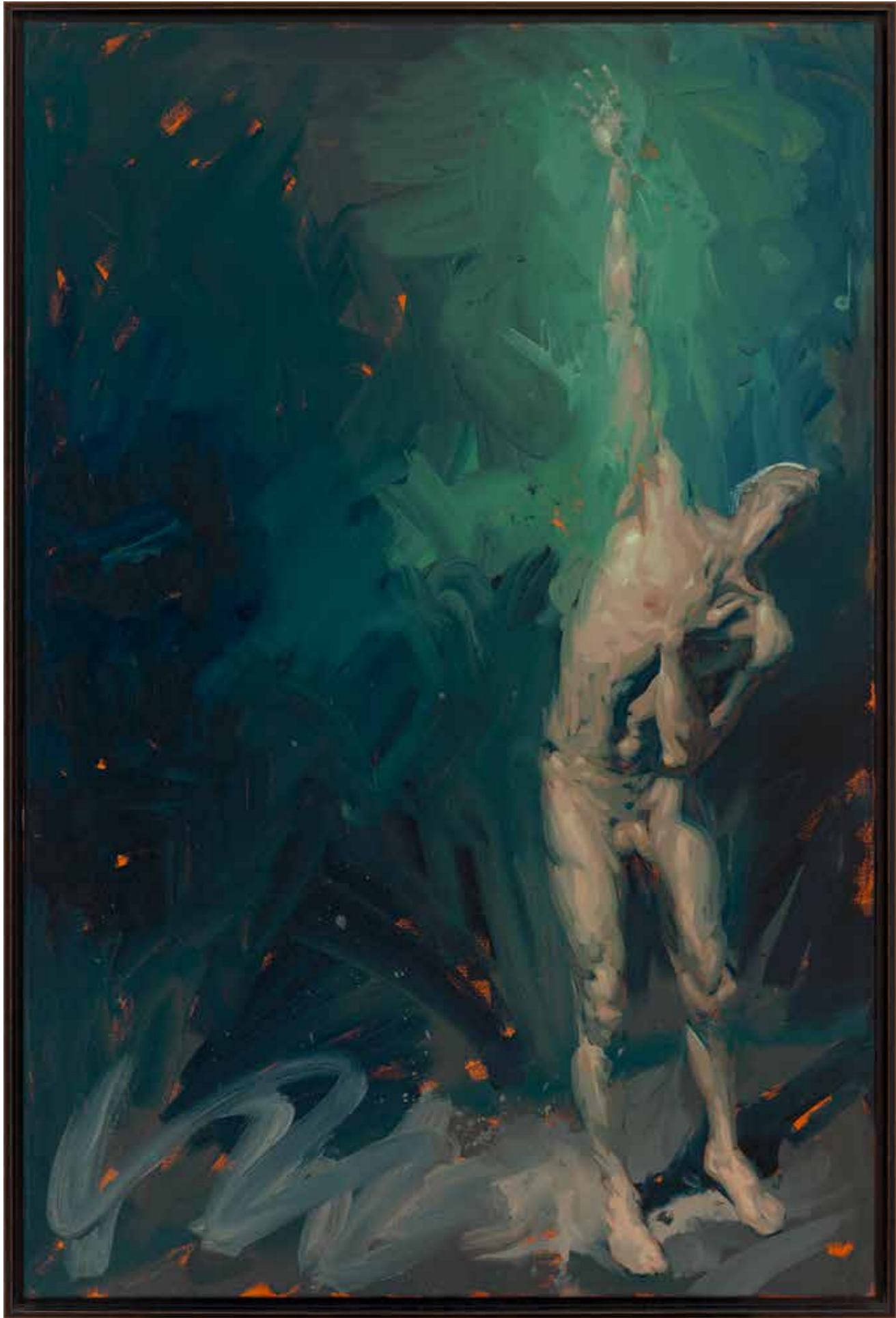
*veiled wonder lurks
a sigh, moaning into despair
desire captures fear
and darkness recoils*

*standing upright
closer to the light
becomes clearer my sight*

*for a while
when melancholy comes knocking
hope heavy as lead
locks up the mind*

*and then
Silence*





Fulgur
120 x 80 cm



Stultus
120 x 80 cm



Ludus Dei
110 x 150 cm



ACT 2 Elevatio

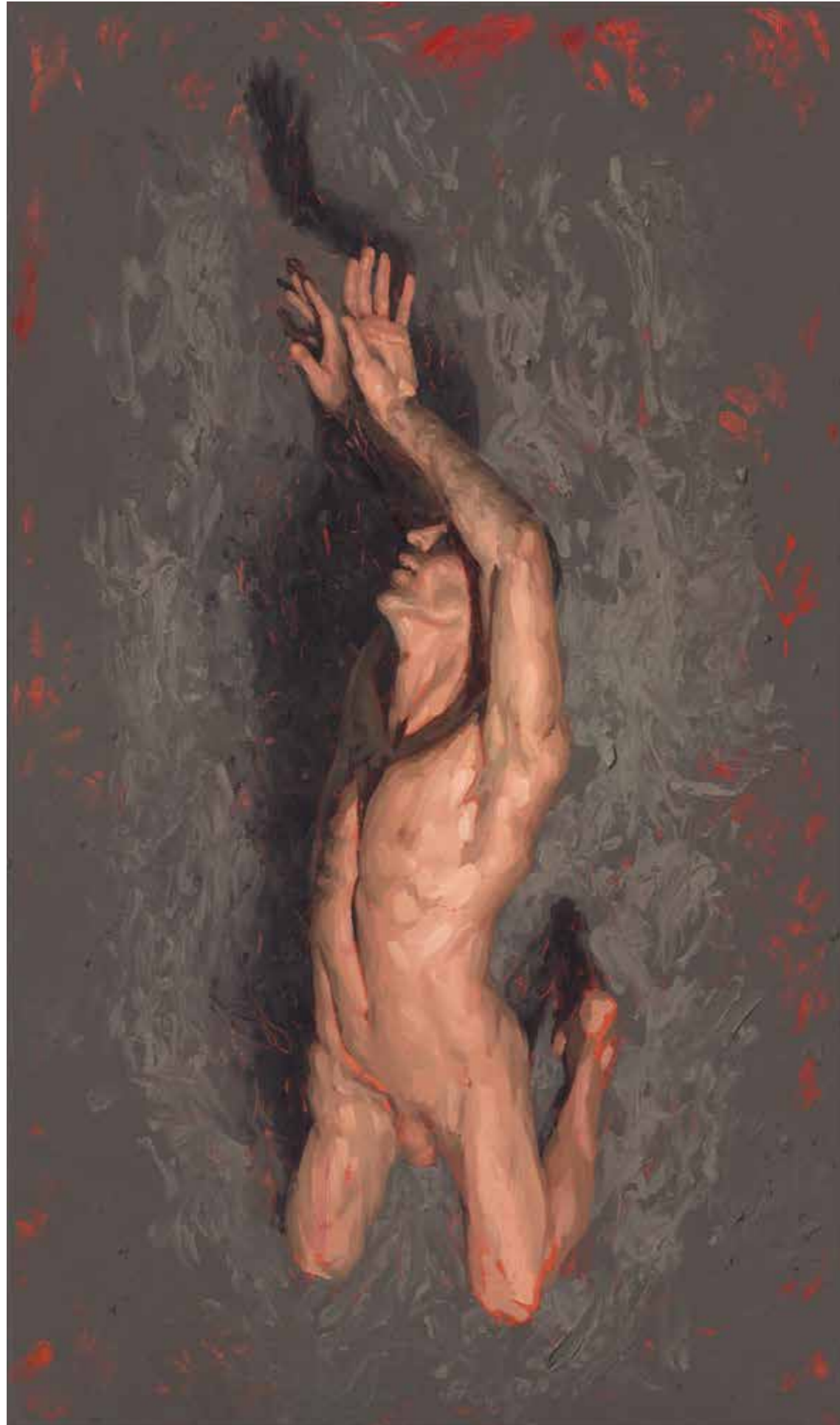
In deel twee, *Elevatio*, is ons personage bevrijd van zijn blinddoek. Er vindt geleidelijk een ontwaken plaats; eerst voorzichtig, dan telkens woester. Het kronkelen gaat door, we horen zijn spieren en botten haast kraken van het wakker worden.

Een dans ontvouwt zich, pulserende levenskracht barst los. Zijn lichaam kanaliseert die energie tot verdraaide, haast onmogelijke poses, alsof hij de grenzen van zijn lichaam onderzoekt.

Net als bij elke wedergeboorte is er soms even paniek, dan weer ontlading. *Elevatio* is een bewuste dialoog tussen de innerlijke kracht van de man en het goddelijke licht dat hem beschijnt.

In act two, Elevatio, our character is freed from his blindfold. He gradually awakens and starts to move his body, first cautiously, then increasingly fiercely. We can almost hear the cracking of his bones and muscles.

A dance unfolds, his body pulsating with a life force that pushes him into contorted, almost impossible poses, as if he is exploring the limits of his body. As with any rebirth, there is sometimes panic, then again there is release. Elevatio is a dialogue between the inner strength of the man and the divine light that shines upon him.



Umbra Venandi
105 x 62 cm



Inermus
105 x 62 cm

yoga

de dans
gedragen
door de tienduizend dingen

de blik
treedt
naar buiten van binnen

de ruimte
als canvas
waarop bewegingen zingen

het lichaam
verlangend
aardse zwaarte beminnen

de wereld
kronkelt
met dynamische leden mee

de Dans
ontvouwt zich
voor eeuwig totdat

het unieke
oneindig deint
energie vrij gaat stromen
vergeet de tijd
alles leeft
bewustzijn vloeit

als in dromen

yoga

*the dance
carried along
by the ten thousand things*

*the glance
travels
outwards from within*

*the space
a canvas
on which movements sing*

*the body
longing
for earth's heavy spill*

*the world
squirms
as dynamic as my limbs*

*the Dance
unfolds
for ages until*

*the unique
infinitely sways
energy flows and says
forget time
all is alive
consciousness flows*

as in dreams



Circumago
80 x 50 cm



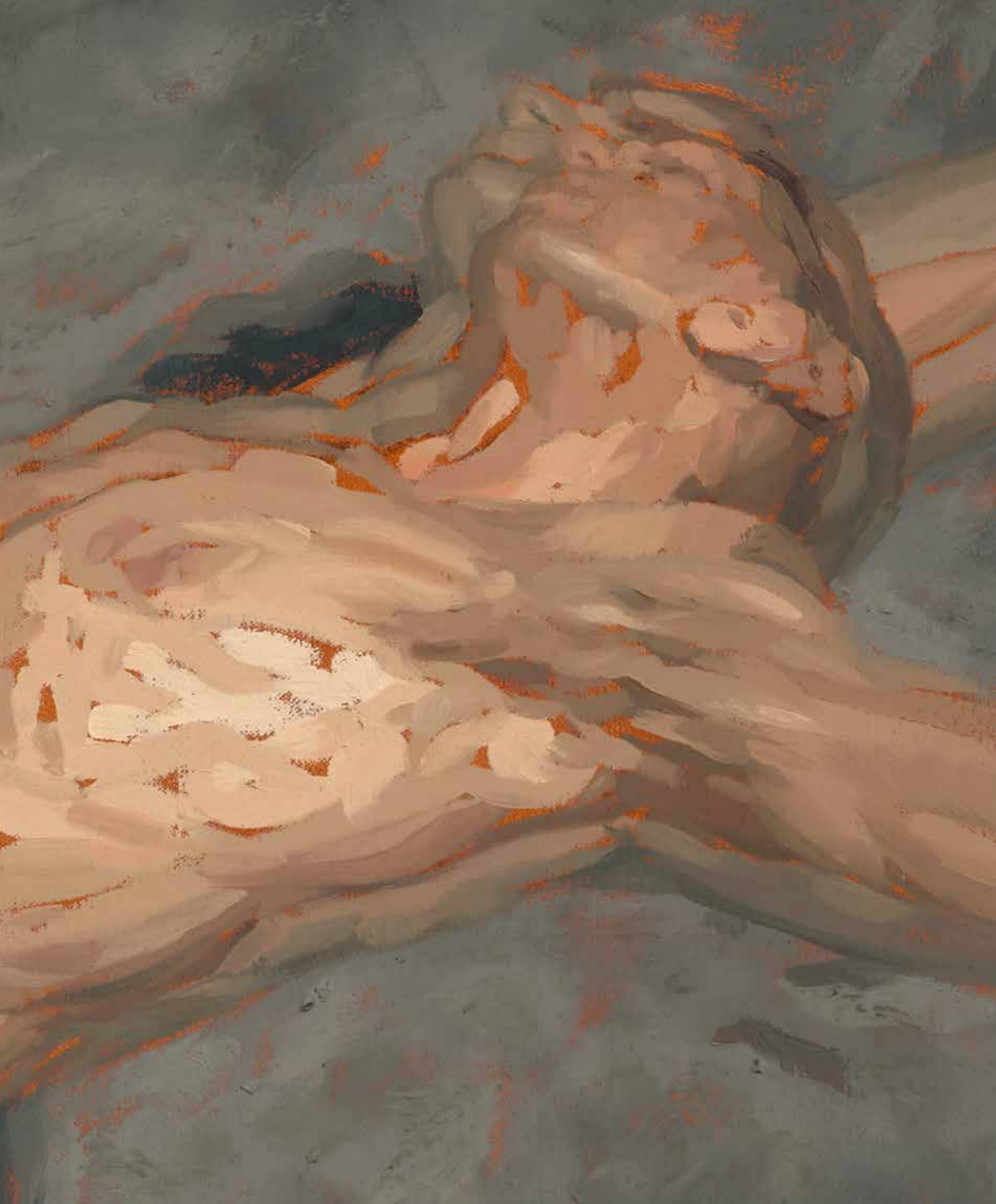
Aureus
80 x 50 cm





Cirrus
93 x 125 cm





ACT 3 Dissolutio

De levenskracht die in voorgaand deel losbarstte, wordt in dit deel, *Dissolutio*, exponentieel uitvergroot. Weerstand vervaagt, de vorm verliest haar grenzen, figuur en achtergrond worden één. De naakte man geeft zich over aan het licht en vereenzelvigd zich ermee. Het lichaam dat eerder als een beperking aanvoelde verliest zijn grip, het geheel transmuteert tot een onherkenbare massa waarin nog slechts de suggestie van een figuur in zit. Energie is de drager, de dirigent die alles doet vibreren. Dikke klodders verf spatten van het doek. Onze man wil op dit punt niets liever dan op te lossen in dit goddelijke vuur.

The life force that started to flow in the previous act completely explodes in this act, Dissolutio. Resistance fades, form loses its boundaries, figure and background become one. The naked man surrenders to the light and dissolves in it. The limitation that the body used to be, loses its grip and transmutes into an unrecognisable mass that only contains the suggestion of a figure. Energy is the carrier and the conductor that makes everything vibrate. Thick blobs of paint splash from the canvas. The man wants nothing more now than to dissolve in this divine fire.



dhyana

dhyana neemt over
overvloed regeert

bewustzijn betoverd
aandacht wordt één

Licht dat ontvlamt
Levendig als angst

tijd loopt verloren
gespeend van alle moed

flow verleidt
demonen ontbinden

grenzen verdwijnen
eenheid verdrijft zonden

gedachten bezworen
de zorgen gekneed

er is nu geen morgen
de tijd in lompen verkleed

vertrouwen kan groeien
als riet aan de oever

verbeelding oogst kracht
want licht toont zijn macht

dimensies wenken
vertragen 't gemoed

de reis kan beginnen
zo open als 't moet

dhyana

*dhyana takes over
abundance prevails*

*clarity enchanted
inhale, exhale*

*igniting light
brisk as fear*

*time, lost in space
courage's last frontier*

*seducing flow
demons dissolve*

*boundaries as memories
the lone wolf howls*

*thoughts are tamed
worries in flames*

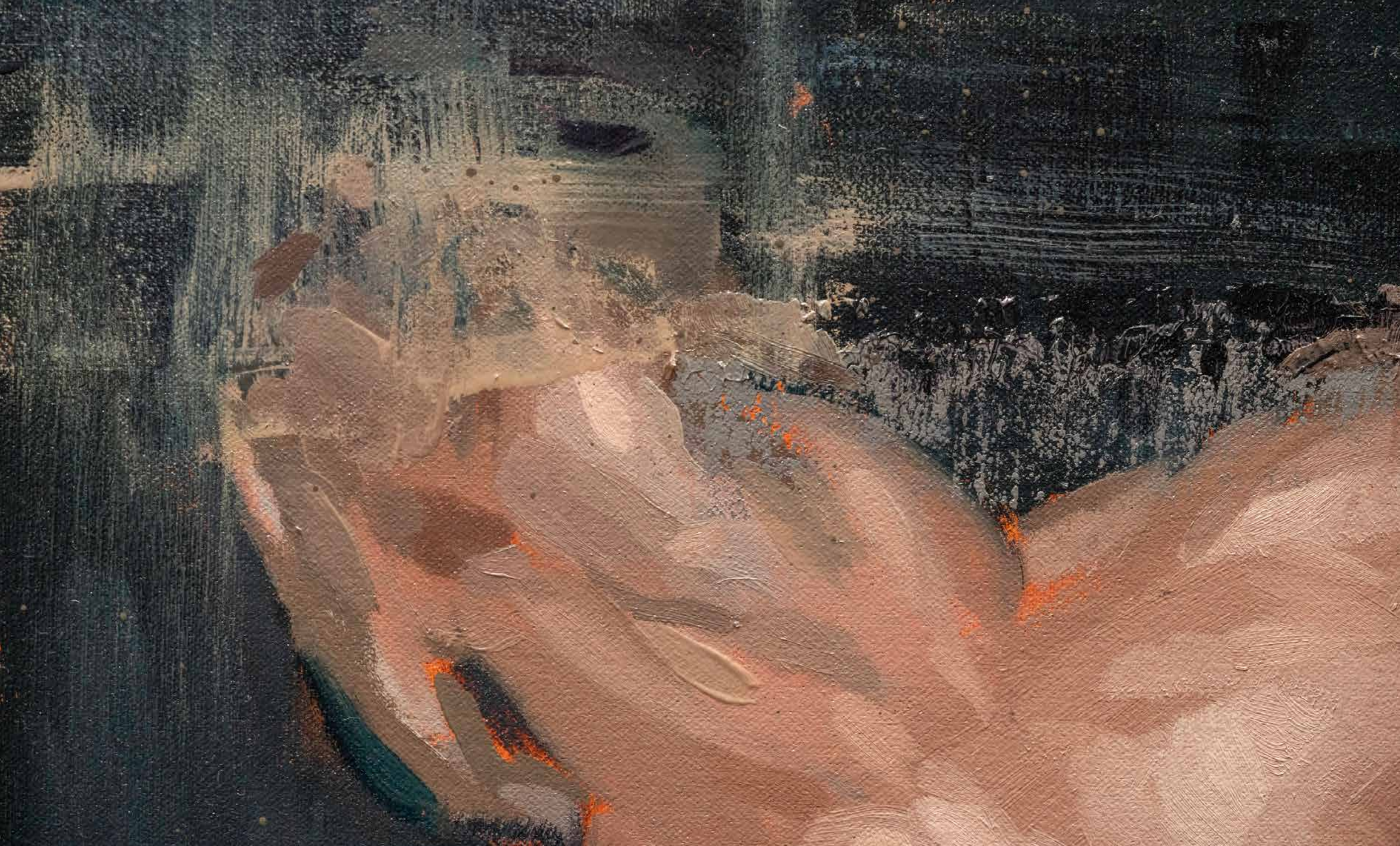
*there is no tomorrow
just time as a game*

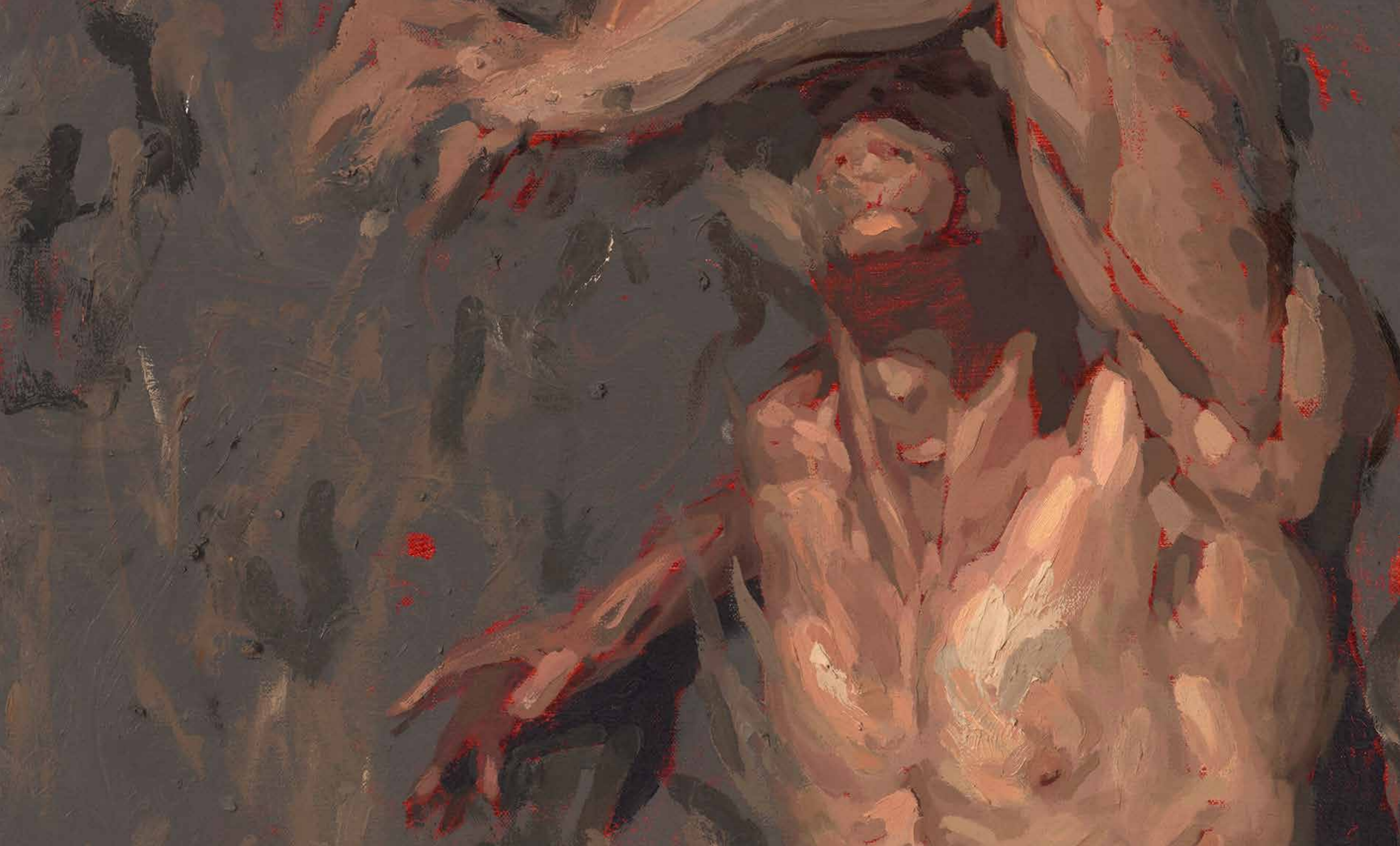
*now trust can grow
like cane on the shore*

*imagination grows
for light sets its goal*

*dimensions gaze along
slowing down the wood*

*let the journey begin
as open as it should*









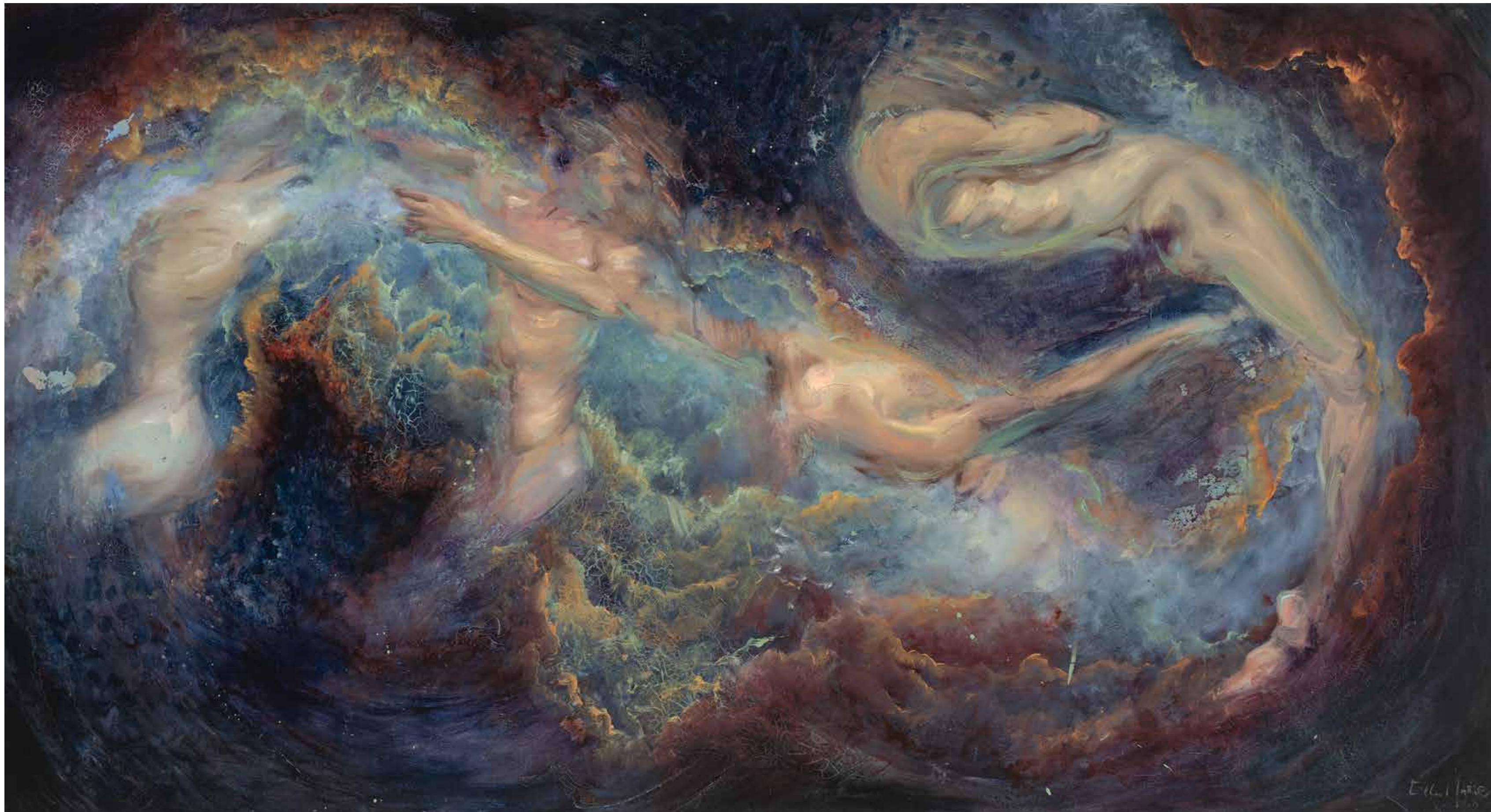
ACT 4 Celebratio

Aan het einde van een lange, eenzame pelgrimstocht vindt ons personage eindelijk verwantschap bij gelijkgestemde zielen. Het laatste deel van *Lux Æterna*, *Celebratio*, vindt plaats voorbij het aardse als een soort van Feest der Verlichte Zielen. Na het uit elkaar spatten van de vorm en dus het oplossen van beperking rest er slechts het vieren. *Celebratio* is Dante's Paradijs, waar allen baden van verrukking in het goddelijke licht, en niets méér wensen te kennen dan Almachtige Liefde.

*At the end of a long, lonely pilgrimage, our character finally finds kinship with like-minded spirits. The last act of *Lux Æterna*, *Celebratio*, takes place beyond the mundane. After the form has shattered and limitations have been resolved, there remains only celebration, the Feast of Enlightened Souls. *Celebratio* is Dante's Paradise, where everything bathes in divine light and wished only to be dissolved in Almighty Love.*



Burden
100 x 180 cm



Nebula
110 x 205 cm